

तस्मात्सर्वात्मना नित्यं श्रीकृष्णः शरणं मम ।
 वदद्भिरेवं सततं स्थेयमित्येव मे मतिः ॥ ९ ॥
 इति श्रीवल्लभाचार्यविरचितं नवरत्नस्तोत्रं समाप्तम् ।

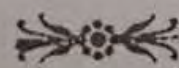
अथांतकरणप्रबोधः ।

श्रीकृष्णाय नमः ।

अंतःकरणं महाकथं सावधानतया शृणु ।
 कृष्णात्परं नास्ति दैवं वस्तु दोषविवर्जितम् ॥ १ ॥
 चांडाली चेद्राजपत्नी जाता राज्ञा च मानिता ।
 कदाचिदपमानेऽपि मूलतः का क्षतिर्भवेत् ॥ २ ॥
 समर्पणादहं पूर्वमुत्तमः किं सदा स्थितः ।
 काममाधमता भाव्या पश्चात्तापो यतो भवेत् ॥ ३ ॥
 सत्यसंकल्पतो विष्णुर्नान्यथा तु करिष्यति ।
 आज्ञैव कार्या सततं स्वामिद्रोहोऽन्यथा भवेत् ॥ ४ ॥
 सेवकस्य तु धर्मोऽयं स्वामी स्वस्य करिष्यति ।
 आज्ञापूर्वं तु या जाता गंगासागरसंगमे ॥ ५ ॥
 यापि पश्चान्मधुवने न कृतं तद्वयं मया ।
 देहदेशपरित्यागस्तृतीयो लोकगोचरः ॥ ६ ॥

पश्चात्तापः कथं तत्र सेवकोऽहं न चान्यथा ।
 लौकिकप्रभुवत्कृष्णो न द्रष्टव्यः कदा चन ॥७॥
 सर्वं समर्पितं भक्त्या कृतार्थोऽसि सुखी भव ।
 प्रौढापि दुहिता यद्वत्स्नेहान्न प्रेष्यते वरे ॥८॥
 तथा देहे न कर्तव्यं वरस्तुष्यति नान्यथा ।
 लोकवच्चेत्स्थितिर्मे स्यात्किं स्यादिति विचारय ॥९॥
 अशक्ये हरिरेवास्ति मोहं मागाः कथं च न ।
 इति श्रीकृष्णदासस्य बल्लभस्य हितं वचः ॥१०॥
 चित्तं प्रति यदाकर्ण्य भक्तो निश्चिततां व्रजेत् ॥११॥

इति श्रीवल्लभाचार्यविरचितांतःकरणप्रबोधः समाप्तः ।

॥ अथ विवेकधैर्याश्रयः ।

श्रीकृष्णाय नमः ।

विवेकधैर्ये सततं रक्षणीये तथाश्रयः ।
 विवेकस्तु हरिः सर्वं निजेच्छातः करिष्यति ॥१॥
 प्रार्थिते वा ततः किं स्यात्स्वाम्यभिप्रायसंशयात् ।
 सर्वत्र तस्य सर्वं हि सर्वसामर्थ्यमेव च ॥२॥
 अभिमानश्च संत्याज्यः स्वाम्याधीनत्वभावनात् ।
 विशेषतश्चेदाज्ञा स्यादंतःकरणगोचरः ॥३॥